

A close-up, profile view of an elderly man with glasses, looking thoughtfully to the right. He is wearing a light blue collared shirt. The background is a blurred bookshelf filled with books.

**XXXVII Festa de l'Arbre i
XXXI d'Homenatge als Poetes**

Festa cultural d'interès local

Santiga, 11 d'abril de 2021

Jordi Pàmias i Grau

**Associació d'Amics de Santiga
Santa Perpètua de Mogoda**

Pòrtic

Jordi Pàmias i Grau (Guissona, La Segarra, 1938)

Estudià Filologia Romànica a la Universitat de Barcelona, i durant trenta anys, fou professor de Llengua i Literatura Espanyola a l'Institut Màrius Torres, de Lleida.

Es donà a conèixer com a poeta en guanyar el premi Joan Salvat-Papasseit (1969) amb *La meva casa*, i des d'aleshores ha publicat disset llibres de poemes, alguns dels quals guardonats amb premis rellevants. Així, obtingué el premi Carles Riba (1978) amb *Flauta del sol*, i en la dècada dels anys vuitanta, fou guardonat tres vegades als Jocs Florals de Barcelona.

Ha rebut altres premis com el Vicent Andrés Estellés (1985), el Ciutat de Palma (1991), el Miquel de Palol (2001), el Cavall Verd (2002) i el Premi Nacional de la Crítica (2005).

Ha conreat també el teatre (Camí de mort) i l'assaig en forma de dietaris: *Quadern de tres estius*, *Des de la foscor (Un dietari dels anys 60)* i *Déu no té pressa*. Ha escrit molts articles de crítica literària.

Ha rebut la Creu de Sant Jordi (1999), la Medalla d'Or al mèrit cultural (Ajuntament de Lleida 2003), el premi Jaume Fuster de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (2017) i el Premi Nacional de Cultura (2018).

PROGRAMA

Santiga, 11 d'abril de 2021

Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental)

A les 9 h. del matí

Missa i pregària a la Mare de Déu de l'Heura.

A les 10.30 h.

Plantada d'un arbre

A les 11 h.

Acte d'homenatge a

Jordi Pàmias i Grau, poeta (1938)

La placa que donarà testimoni de l'acte a la Paret dels Sentiments
ha estat dissenyada per l'artista local Iris Garcia Serra.

LA BOTA VELLA

Aquell nen búlgar, de set anys,
despentinat, amb cabells bruns,
es deia Miroslav.

Jugava a pilota sota les amples voltes
de la plaça Mayor, ja en la penombra,
amb dos companys romanesos, d'ulls clars.

I una pluja d'estiu, com una flor
que s'obre enmig de la tronada,
banyava escantellades lloses,
a la plaça deserta, amb un dring innocent.

A la calmosa vila on vaig néixer, temps ha,
fills de terres estranyes, desarrelats, aprenen
la llengua d'Ausiàs i de Jacint.

El petit Miroslav va demanar-me,
amb un somriure lleu, que li cordés una bota.

Les paraules tenien
un so prim i tallant, de canya trencadissa.

I jo, amatent, em vaig inclinar,
com si fos a la riba del Mar Negre,
i amb un delit humil i pur,
vaig fer un llaç, molt estret, damunt la bota vella...

Guissona, juliol 2008

BANCAL

L'espona d'un bancal
era, al coster, una paret esbucada.
I em colpia el silenci dels camps segats i el vol,
alt i llunyà d'unes falcies.
Ja no hi ha carros ni cançons... Florian
quatre malves, confoses amb l'herba del camí.
Clam d'una solitud sense remei.
Enyor d'un temps marcit, a poc a poc,
com el rostre d'un vell. En una feixa,
els ametllers, d'escorça clivellada, mostraven
el fruit, amb les clofolles arrugades i grises.
A la fi, delerós, cullo, d'un esbarzer,
l'única mora negra, ja madura.

TERRA EIXUTA

Fondalades suaus, turons de la Segarra
amb bosquets de garrics com oracles retorts,
bancals de blat adormits en la boira,
fileres taciturnes d'ametllers...

Dalt del coster, com una mare, vetlla
les collites de l'any la noble alzina,
que el sol naixent saluda: una capçada ampla,
d'una fosca verdor, i un tronc sense clivelles.

Hem trepitjat senders esborradissos.
Hem creuat feixes ermes, amb clapes d'ervianes,
Tot alentint el pas, jo esmicolava
gleves resseques, amb un toc d'enyor.
Però l'alzina guarda la saba que no mor.
Companys de terra eixuta, hereus de l'esperança:
apleguem-nos un dia, a l'horabaixa,
en aquest gran recer, amb llum de primavera!

EL MISSATGER

L'àrida plana eixarreïa els homes.
Anit el canyissar del pit cruixia,
quan l'aigua s'esplaià per velles sèquies
i xopà el cos, a l'hora de la gràcia.
De bon matí, Joan ens batejava
al riu Jordà, sota un cel ras, benigne,
amb aigua i amb paraules de promesa.
Humil, el precursor duia sandàlies
de missatger. I, amb veu de flama, deïa
que l'Arbre ja venia: Fill de l'home
i Servidor sofrent, l'anyell més càndid
a l'espadat dels segles, font que brolla
amb goig perenne, llum del Verb, misteri.

*Totes les poesies d'aquest opuscle han estat extretes del llibre LA PARAULA i EL CANT, de Jordi Pàmias i Grau.
(LLEONART MUNTANER, editor, 2019)*

AGRAÏM LA COL-LABORACIÓ DE:

Amics de l'Obra d'en Francesc Brunet-Llobet

ARANOW packaging machinery

Autocars Serrat

Cal Rellotger

Can Llobet Restaurant

Dicu, S.A.

Equus Life, S.L.

El Pont Vell - Estació de Servei

Escola Tabor

Farmàcia Carme Relat

Farmàcia Jaume Guillen

Forn Ribas, S.A.

Gas-Die, S.L.

Gestoria Banús

Gestoria Jansana

Impremta M4

La Perpetuena, S.C.C.L.

Lípidos Santiga, S.A.

Llar 56

Marc Fité

Milar Sabaté

Miró Jardineria

Montserrat Restaurant

Notaria Josefa Querol

Pa Artesà del Vallès S.L.

Restaurant Can Trompeta

Transgruas Serrat, S.L.

Xarcuteria Subirats

ORGANITZA:

COL.LABORA:

**Diputació
Barcelona**

SANTA PERPÈTUA
DE MOGODA
Cultura

